FINSK HYRDEHUND

LAPINPOROKOIRA

Oprindelsesland: FINLAND

Anvendelse: Hyrdehund for rensdyr

Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type)
Sektion 3 (Nordiske vagt- og hyrdehunde)
Uden brugsprøve

Historie: Gennem århundreder har Samerne brugt hunde af samme type som Finsk Hyrdehund til arbejdet med deres rensdyr. Optagelse i stambogsregisteret blev påbegyndt i 1950'erne. På det tidspunkt regnede man den moderne Finske Lapphund og Finsk Hyrdehund for at være samme race. Den Finske Hyrdehund blev udskilt som en selvstændig race 10.12.1966, da man erkendte eksistensen af to forskellige racer til brug som hyrdehunde for rensdyr.

Helhedsindtryk: En hyrdende spidshund af middelstørrelse, tydeligt længere end sin skulderhøjde. Knogler og muskler er stærke. Hunden er muskuløs, men må ikke give indtryk af at være tung. Kønspræget skal være tydeligt. Pelsen er vel tilpasset det arktiske klima.

Proportioner: Kropslængden er omkring 10 % større end skulderhøjden. Brystdybden måler omkring den halve skulderhøjde.

Temperament: Lærevillig, rolig og venlig, energisk og arbejdsvillig. Den har let til at gø under arbejdet.

Hoved: Langstrakt. Næsepartiet er en smule kortere end skallen.

Skalle: Kun let hvælvet. Pandefuren er markeret, og øjenbrynsbuerne klart definerede.

Stop: Blødt skrånende

Næse: Foretrækkes sort, men dog afpasset efter pelsfarven

FINSK HYRDEHUND

Næseparti:	Næseryggen er lige. Set fra oven og i profil aftager næsepartiet gradvist i bredde og dybde mod næsen.
Læber:	Stramme
Kæber, bid:	Kæber og tænder er kraftige, med saksebid. Normalt tandsæt.
Kinder:	Kindbensbuerne er tydeligt markerede.
Øjne:	Foretrækkes af mørk farve, men dog afstemt efter pelsfarven. Udtrykket er livligt, og øjnene er placeret ret langt fra hinanden, ovale af form, med et intenst udtryk, der hos tæver også virker hengivent.
Ører:	Opretstående og middellange, ansat ret langt fra hinanden og temmelig brede ved basis. Ørets inderside er beklædt med rigeligt hår, især ved basis.
Hals:	Stærk og middellang, går blødt over i skulderpartiet. Uden løs halshud.
Krop:	
Manke.	Markeret
Ryg:	Stærk og muskuløs
Lænd:	Kort og muskuløs
Kryds:	Ret langt og let skråtstillet
Bryst:	Dybt, langt og rummeligt, ikke alt for bredt. Tydeligt hvælvede ribben.
Underlinie:	Blødt optrukket mod bugen
Hale:	Middellang, lavt ansat og dækket med rigeligt hår. I hvile bæres halen hængende, under bevægelse i en løs bue, men den må ikke løftes op over ryggen. Haleaktionen kan også foregå i en cirkulær bevægelse.
Lemmer:	
Forpart:	Generelt: Kraftfuld, forbundet til kroppen med stærke muskler, men kan dog bevæge sig frit. Muskuløs og velvinklet. Set forfra er forbenene lige og parallelle.
Skuldre:	Skråtliggende og muskuløse
Albuer:	Hverken ind- eller udaddrejede. De slutter tæt til kroppen og peger lige bagud.
Underarm:	Lodret
Mellemhånd:	Senet og smidig
Forpoter:	Nærmest ovale og på alle sider – også undersiden – beklædt med et tæt hårlag. Tæerne er godt hvælvede, trædepuderne elastiske og tykke.
Bagpart:	Generelt: Velvinklet. Set bagfra er bagbenene lige og parallelle.
Overlår:	Ret langt og bredt med veludviklede muskler
Knæ:	Peger lige fremefter med klart markeret vinkling
Haseled:	Ret lavt ansat. Vinklingen er klart markeret
Mellemfod:	Ret korte, lodrette og parallelle
Bagpoter:	Som forpoterne. Foretrækkes uden ulvekløer. *(NB! Fjernelse af ulvekløer er forbudt i Danmark)*.
Bevægelse:	Fri, smidig, uanstrengt og sund. Travet er utrætteligt. Ved hurtigt trav sker bevægelsen i ét spor (single-track).
Hud:	Stramt tilliggende overalt uden folder eller rynker
Pels:	
Hårlag:	Dækpelsen er middellang eller lang, lige, ret udstående og grov. Underulden er fin og tæt. Pelsen er ofte mere fyldig og lang på halsen, brystet og baglårene.

FINSK HYRDEHUND

Farve: Sort i forskellige nuancer, også grålig eller mørkebrun med et lysere skær end grundfarven. Ofte med grålige eller brunlige aftegninger på hovedet, på den nederste del af kroppen og på benene. Hvide aftegninger på hals, bryst og ben er tilladt. Underulden er sort, grålig eller brunlig.

Størrelse: Ideel skulderhøjde: Hanner 51 cm

Tæver 46 cm

Der er en tolerance på +/- 3 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på hundens sundhed og velbefindende.

- Hanner ikke maskuline, tæver ikke feminine
- Meget lyse øjne hos sorte hunde
- Ører med bløde spider (kipører)
- Halen oprullet eller båret i en bue over ryggen
- Blød, bølget eller fladtliggende pels
- Manglende underuld

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Overbid eller underbid
- Hængeøre

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

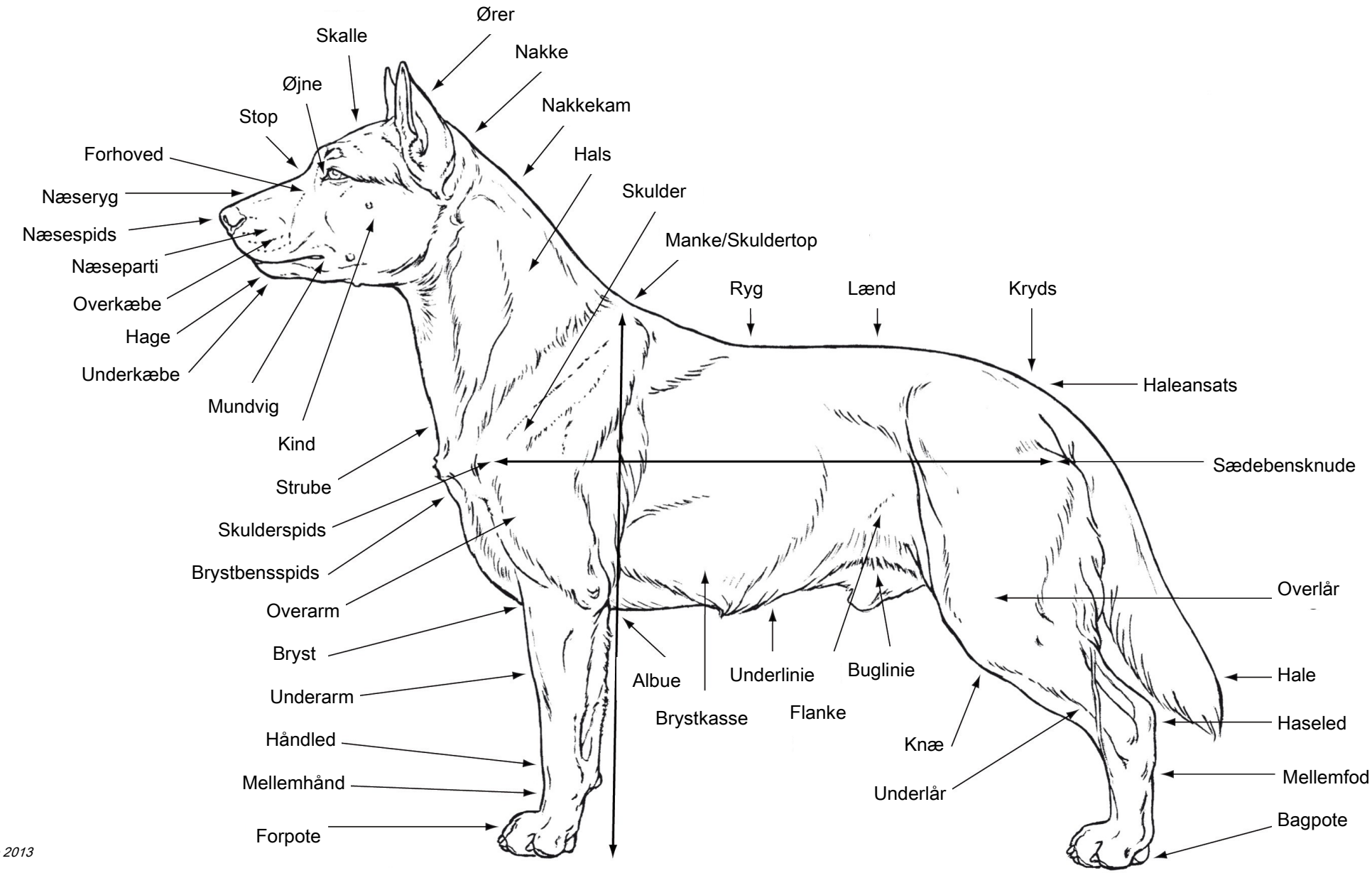
Standarden udgivet af FCI 12 MARTS 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

OKTOBER 2015

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i AUGUST 2010 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013